

HET LEVEN VAN OBJECTEN

Mijn onderzoek begint uit een frustratie, een gebrek aan zorg voor objecten. Met mijn interesse en gebrek aan zorg voor kleding. In een maatschappij van over consumptisme waarbij we steeds sneller en meer willen, zijn we de zorg en emotie van objecten compleet verloren. Fast fashion wat steeds sneller beweegt zorgt er voor dat we onze spullen steeds slechter behandelen. De trui die ik vandaag aan heb vind ik volgend jaar niet meer leuk waarna die dan ergens in een kringloop of vuilnisbelt beland. Die trui die zijn hele levensomloop misbruikt word door de mens. Uit de natuur geplukt, verwassen, vermaakt, verpakt, verplaatst en verkocht alleen om mijn behoefte voor een jaar aan te vullen. Om vervolgens vergeten te worden. Vanuit hier ben ik gaan kijken. Hoe voelen die objecten die alleen gemaakt en misbruikt worden voor ons belang. Hebben deze objecten ook emoties en kunnen we ook voor hun spreken en beslissingen maken. Zou het beter zijn voor alle objecten en de natuur als we menselijke elementen aan deze “levenloze” objecten koppelen. En als we hier gevoelens en gevolgen aan koppelen zullen we deze dan niet meer misbruiken?

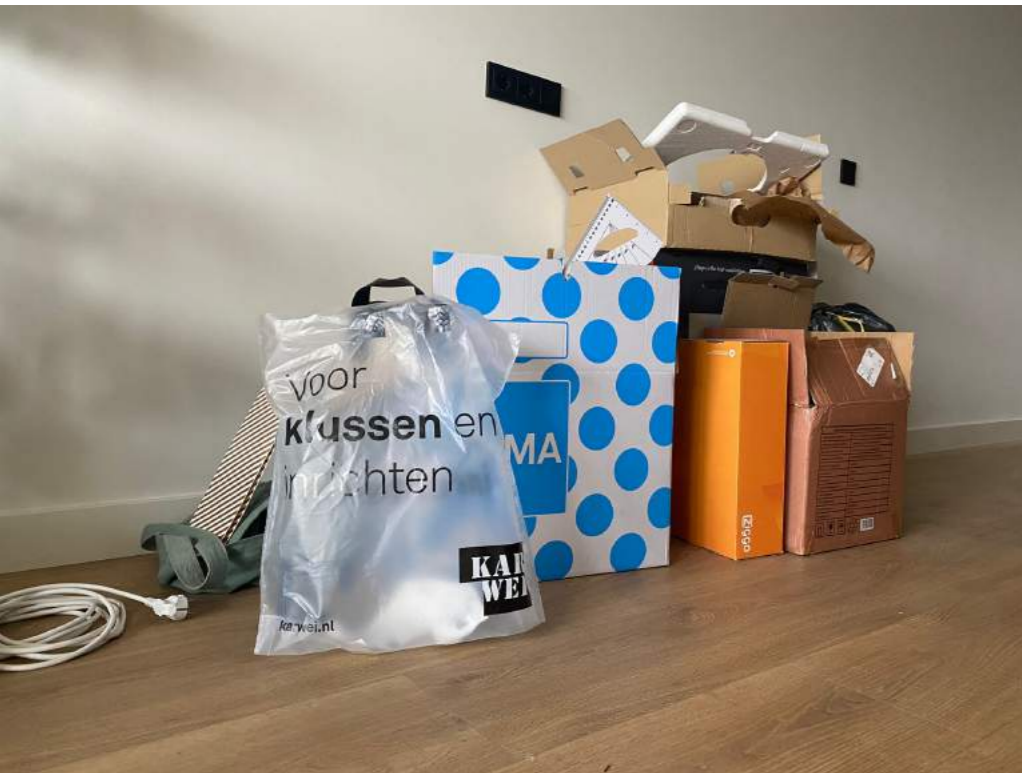

DE EMOTIE VAN OBJECTEN

Vanuit een onderzoek naar emotie van objecten kom ik op het begrip Panpsychisme. Panpsychisme gaat er vanuit dat alles materie bezielt. Hiermee wordt niet bedoeld dat alle materie levend is, maar dat de verschillende materie van objecten samen een soort bewustzijn creëren.

Mensen die pleiten voor Panpsychisme beweren niet dat een stoel het zelfde bewustzijnde heeft als je hond. De stoel zou een heel klein beetje bewustzijn hebben. Philip Goff, een filosoof aan de Durham University, VK, is auteur van *Galileo's Error: Foundations for a New Science of Consciousness* noemt het rudimentair bewustzijn, een bewustzijn wat zich niet verder kan ontwikkelen. In plaats daarvan is alles over mensen, inclusief het bewustzijn, slechts een bepaalde opstelling van dezelfde ingrediënten waarvan alle andere materie is gemaakt. Het menselijk bewustzijn is niet iets extra's, zelfs niet iets heel bijzonders. Het is gewoon een variatie, zij het een zeer complexe variatie, op een thema dat door alle materie loopt.

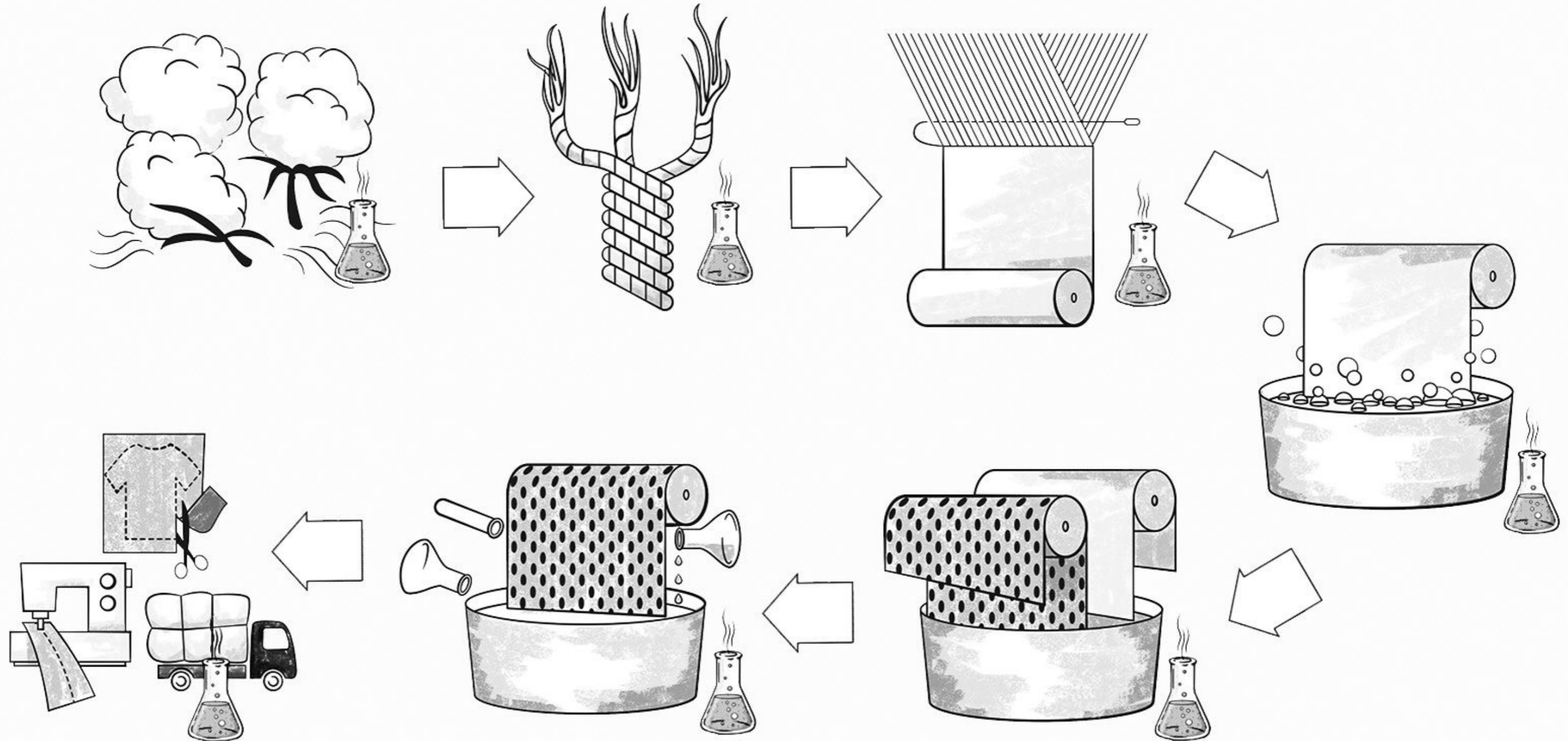
Objecten hebben dus materie, maar wat als die objecten dan ook ons misbruik voelen? Vanuit hier ga ik kijken naar het maak proces van kleding. Als we hier nu kritisch naar kijken bekijken we dit vooral vanuit de mens. De werk omstandigheden van de mens zijn slecht, de makers van de kleding worden misbruikt en worden overbelast door het snelle productie proces. Maar wat van de kleding die wordt misbruikt? De katoen die over geproduceerd wordt of de olie die zo wordt vermaakt tot we een polyester draad hebben. Maar ook de kleding die door onnatuurlijke processen maar vermaakt wordt tot ons ideaal beeld. Om vervolgens in een winkel te hangen en misschien wel verkocht te worden, of misschien weer terug op de kleding stapel te gaan.

Stoffen uit de grond plukken om vervolgens chemisch vermaken en vermaakt te worden.

Om vervolgens tot een lap stof nog meer vertrokken en geplet te worden

Vertrokken verdraaid worden

En dit proces bedrukt nog niet eens hoe wij de kleding mishandelen. De trui die ik een jaar geleden kocht is nu al niet meer in de fashion. Door de fast fashion zijn we het respect voor onze spullen verloren. En is snelheid waarin we een object weg gooien bijna sneller dan een object wat met liefde is gemaakt.

RECHTEN VOOR OBJECTEN

In het artikel “should trees have a standing” van Cristopher d. Stone word het recht systeem van de natuur bevraagd. Rechtbanken kunnen in bepaalde omstandigheden bevelen vaardigen die de natuur moeten beschermen. Zo is het verboden om geweld te gebruiken tegen mensen maar waarom is het niet verboden om geweld te gebruiken tegen de natuur? Het vervuilen van de natuur kan meer impact hebben om de mens dan menselijk geweld, waarom beschermen we hier niet voor?

Een mooi voorbeeld is de te awa tupa rivier in New Zeeland, de rivier heeft sinds 2014 een eigen juridische identiteit. De rivier heeft de zelfde rechten, plichten en aansprakelijkheid als de mensen in new zeeland. Al 150 jaar strijden de Whanganui iwi Maori-stam voor de rechten van de rivier. De Maori-stam beschouwd de rivier als een levende voorouder en dus als levend wezen. Er word dus geen onderscheid gemaakt aan het aanrichten van schade aan de rivier of aan de mens. Ook krijgt de rivier twee voogden die dus spreken voor de rivier. Doordat deze rivier de zelfde rechten heeft als de mens zie je dat de mens beter om moet gaan met de natuur omdat hier juridische gevolgen aan zijn gekoppeld.

Maar wat als we dit ook door trekken naar andere objecten als kleding. Dit zou betekenen dat een trui niet misbruikt mag worden. En er misschien wel straffen op staan als je deze weg gooit of misbruikt. Zou er ook een bescherming proces zijn met het maken zodat we het leed van een onder geproduceerde trui kunnen verminderen. Als we worden gedwongen zorg te dragen voor onze bezittingen, worden deze bezittingen dan ook meer waard?

RECHTEN VOOR OBJECTEN PROBLEMEN

Zorgen van de mens.

Om wettelijke bescherming voor objecten te realiseren moet de mens zich ook aan passen. Daarbij is een zelfbeheersing van de mens nodig, wat we zien is dat de mens graag uitgaat van hen eigen belang. En is het moeilijk om die eigen belangen op een tweede plek te zetten. Stone zegt "De sterkste zaak kan gemaakt worden vanuit het perspectief van een menselijk voordeel, vanuit dit beeld kan je het beste rechten verlenen aan levenloze objecten.

Economische zorgen.

Bijna alle theoretici zijn het er mee eens dat wettelijke regulering van het gebruik van natuurlijke bronnen noodzakelijk is voor een toekomstig proces. Sommige beweren dat er juridische middelen nodig zijn om de problemen van de wereld te verhelpen. Er wordt bijvoorbeeld beweerd dat vervuiling een externe diseconomie is, dus dat de kosten om dit op te lossen niet worden berekend in de productie van een product. Als verplicht wordt moet er dus een heel ander verdien model worden bedacht, waarbij sommige bedrijven compleet zouden omvallen.

Sociale zorgen

Er zijn verschillende sociale zorgen psychologische, recreatieve en esthetische zorgen. Het eerste is het psychologische, er komt de vraag als de focus van de mens wordt verplaatst naar levenloze objecten wordt de mens dan minder waard? De visie is natuurlijk dat de mens en natuur hand in hand gaat, maar dit blijkt niet altijd zo te zijn. Als objecten dezelfde rechten van de mens krijgt waar staat de mens dan?

Morale zorgen

Het huidige systeem heeft een kleine plicht/zorg om natuurlijke hulpbronnen te behouden en hier wordt nu nog niet veel aan gedaan. Dierenmishandeling is verboden omdat we hier een gevoel aan koppelen, het is slecht en onmenselijk. Maar wat als we dit gevoel over gaan plaatsen naar levenloze objecten. De grote vraag is of we ooit dit gevoel kunnen creëren en of dit dan ook wel in onze morgen en waarden past. Het voelt bijvoorbeeld best raar om in een rechtssysteem te zitten die de vraag moet stellen of dat shirt wel echt verbrand was door de wasmachine.

ONGEHOORZAME OBJECTEN

Dus wat als, we de objecten die wij zo misbruiken tegen ons zouden keren? Zou die ene trui het vertikken om mij nog een warme winter dag te geven. Wat als de grondstoffen die wij uit de grond plukken tegen ons gaan werken en we anti design krijgen. Dit is dus als de natuur tegen ons gaan werken. Maar wat als deze objecten dus rechten krijgen, en er dus ook straffen aan zitten als we deze objecten mishandelen. Stel je gooit je goede trui weg want je vind deze niet meer leuk. Moet je dan voor straf een week een prikkel trui dragen. OF je krijg je simpelweg een boete waardoor je het de volgende keer niet meer doet?

Ik wil met dit project anti design gaan onderzoeken? Is er een materiaal wat zo tegen de mens werkt dat het materiaal zijn eigen wil heeft? Of misschien is er een materiaal wat zijn eigen pad kiest en niet hoeft te bezwijken aan de behoeftes van de mens? En wat als de kleding de mens niet meer nodig heeft en deze als eigen individuen verder kunnen leven?

INTERESSANTE PROJECTEN

EXPO MU PLAY & LEARN MU TV MU TXT SHOP NL / EN

The Object is Absent
Optimistisch manifest voor minder materialistisch design

A WASTE OF ENERGY?

The first H&M store was founded 70 years ago in Västerås, a city North-West of Stockholm. Today, Västerås is home to a waste-to-energy power plant that burns unsold clothes from the fast-fashion industry.

Deadstock – the leftover garments that fashion brands fail to sell – is a growing problem. Although deadstock is an inevitable product of our current consumer society, global warming is often blamed for the increasing volume of clothing waste, with changing weather making it difficult to predict what people will buy.

Burning unsold clothes is a common solution, with new waste-to-energy power plants being marketed as creating “clean energy” around the world. New, unworn clothes are classified as junk by one industry and fuel by another. A problem amplified by the unpredictability of climate change is touted as a resource to combat it, promising a kind of circularity, where the power generated could be used to make yet more clothes. But is this really the best approach to using our resources or does it simply condone the wastefulness of our consumer culture?

In *A Waste of Energy?* Fred Erik presents the lifespan of a piece of clothing, from raw material to product, product to deadstock, and deadstock to energy. The installation illustrates the lifespan of a product and amplifies the absurdity of this modern phenomenon where products that consume masses of energy in production are destroyed under the banner of sustainability.

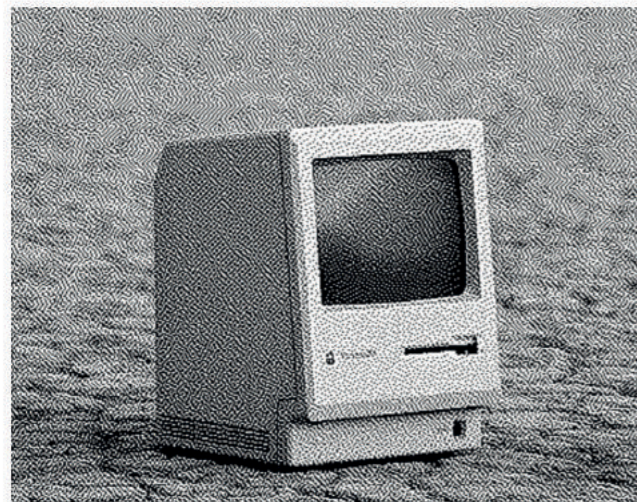
Timing | 2019
commissioned | Design Academy Eindhoven
curator | Marina Muzi
exhibition concept | Joseph Grima
exhibition partner | Van Abbemuseum, eindhoven
booklet design | The Andersen
website | GEO-DESIGN

Animism: The Souls of Everyday Objects

We imbue our objects with life, and together our experiences become richer.

Someone Else Entirely May 6, 2019 · 7 min read ★

Tony: Enjoys long walks on the beach, votes Green Party

Objectified - An experimental thing ethnography and questions on the nature of human-centrism

Objectified is a poetic ethnography of an object. Using the “Day in the life of” model of observation, I shot various images of a coffee mug as it went on its journey through a single day. In translating the observations and questions that were sparked as a result of these observations, I wrote the following verse

Addicted puppets

Fondle me in an unintelligible protrusion.

For a twinkling trice these articles of intention

Procure a titillation

Of which I am unconscious.

Strange gibbosities

I sojourn stone cold and resilient

Stained and sans retaliation

Fulfilling my destiny

As these depraved trappings

Reach pinnacles of sybaritic nirvana.

Design Poet | Object Designer

*Scalding heat fills me up
And I radiate that warmth, by design
My purpose is suspiciously benign
Poke, tap and toy with me.*

Disobedient Objects – a review of the exhibition at the V&A

The V&A's 'Disobedient Objects' exhibition focused on the period from the late 1970s to the present day, a time that has brought new technologies and political challenges. On display were arts of rebellion from around the world that illuminate the role of making in grassroots movements for social change. Award-winning ecopoet, Helen Moore, reviews the exhibition.

ONGEHOORZAME MATERIALEN

Vanuit daar ga ik verder onderzoek doen, kan ik ongehoorzame materialen ontwikkelen die tegen de mens gaan werken. Of misschien wel materialen die zelf een weg kiezen.

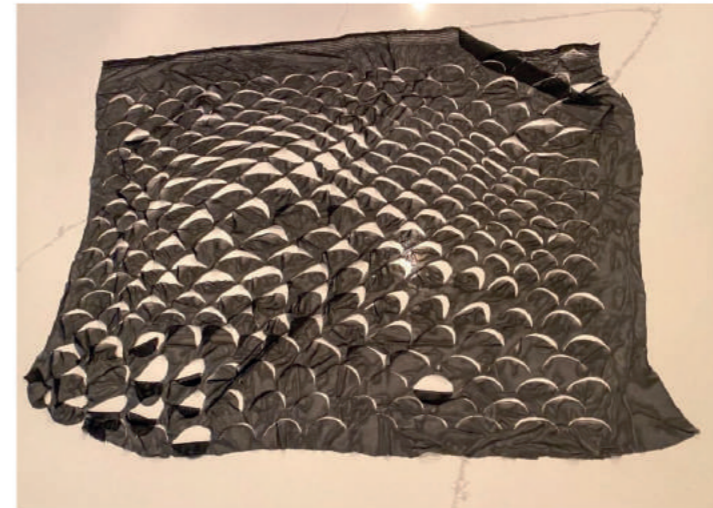
Voor mijn prototype ben ik gaan kijken naar ongehoorzame materialen. Hierbij wil ik een item maken wat precies niet doet wat het moet doen.

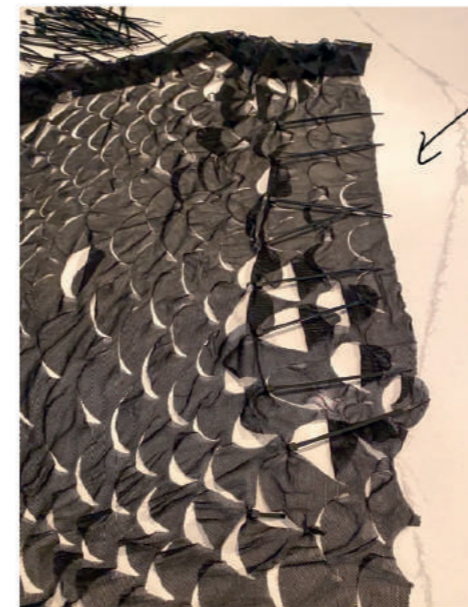
eindresultaat

Testjes

anti-stof niet isolerend/waarm/fijn

prikkelig element

Tyrops aan
Het anti-stof
Gemaakt

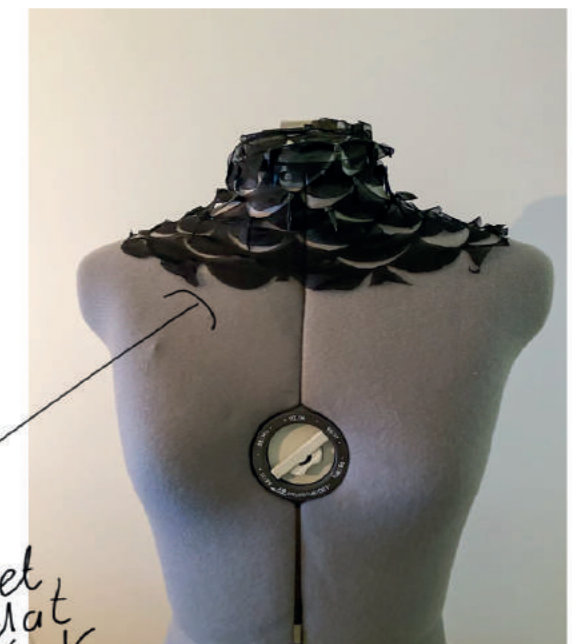
Doornig naal
en scherp gemaakt

Stof gaat nog
meer open

Gemouleerd
Rohel
Kraag

alle de kets
zitten niet
fijn dus dat
is positief

BRONNEN

Elisa Giaccardi, C. S. (sd). Thing Ethnography: Doing Design Research with Non-Humans.

Entirely, S. E. (sd). Animism: The Souls of Everyday Objects.

Hurt, A. (sd). Panpsychism: The Trippy Theory That Everything From Bananas to Bicycles Are Conscious.

Sanders, K. (sd). 'Beyond Human Ownership'? Property, Power and Legal Personality for Nature in Aotearoa New Zealand.

stone, C. d. (sd). Should trees have a standing? toward legal rights for natural objects.